

Als kinderen andere wegen gaan

Steenwijk

27 oktober 2021

Verhalen delen

- Gesprek in tweetallen:
 - Neem één gesprek in gedachten
 - Wat raakte je in het gesprek?
 - Welke vraag neem je van daaruit mee voor vanavond?
- Plenair:
 - Op welke vraag hoop je dat we vanavond ingaan?

Thema 'Als kinderen andere wegen gaan' is een thema die velen persoonlijk raakt. Het is een onderwerp die ook vaak naar voren komt in pastorale gesprekken met (voornamelijk) ouderen. Het is goed om met één specifiek gesprek in gedachten de avond in te gaan.

1 Samuël 2: 18,19; 22-26

18 De kleine Samuel diende de HEER, en droeg daarbij een linnen priesterhemd. 19 Zijn moeder maakte ieder jaar een nieuw manteltje voor hem, dat ze meebracht wanneer zij en haar man hun jaarlijkse offer kwamen brengen.

22 Inmiddels was Eli op hoge leeftijd gekomen. Van tijd tot tijd bereikten hem geruchten over wat zijn zonen de Israëlieten allemaal aandeden, en dat ze zelfs sliepen met de vrouwen die dienstdeden bij de ingang van de ontmoetingstent. 23 Dan verweet hij hun: 'Waarom misdragen jullie je zo? Van alle kanten hoor ik slechte dingen over jullie. 24 Het is niet veel fraais wat het volk van de HEER over jullie te vertellen heeft. Zo gaat het niet langer! 25 Wanneer mensen elkaar kwaad doen, kan God als scheidsrechter optreden, maar wanneer mensen zondigen tegen de HEER, wie zal dan voor hen pleiten?' Maar de zonen weigerden naar hun vader te luisteren. 26 Intussen groeide Samuel verder op. Hij was zeer geliefd, zowel bij de HEER als bij de mensen.

1 opvoeder, 2 uitwerkingen

- Eli als opvoeder
- Hanna als biddende moeder
- Godswonder
- Focus en innerlijke secularisatie

focus

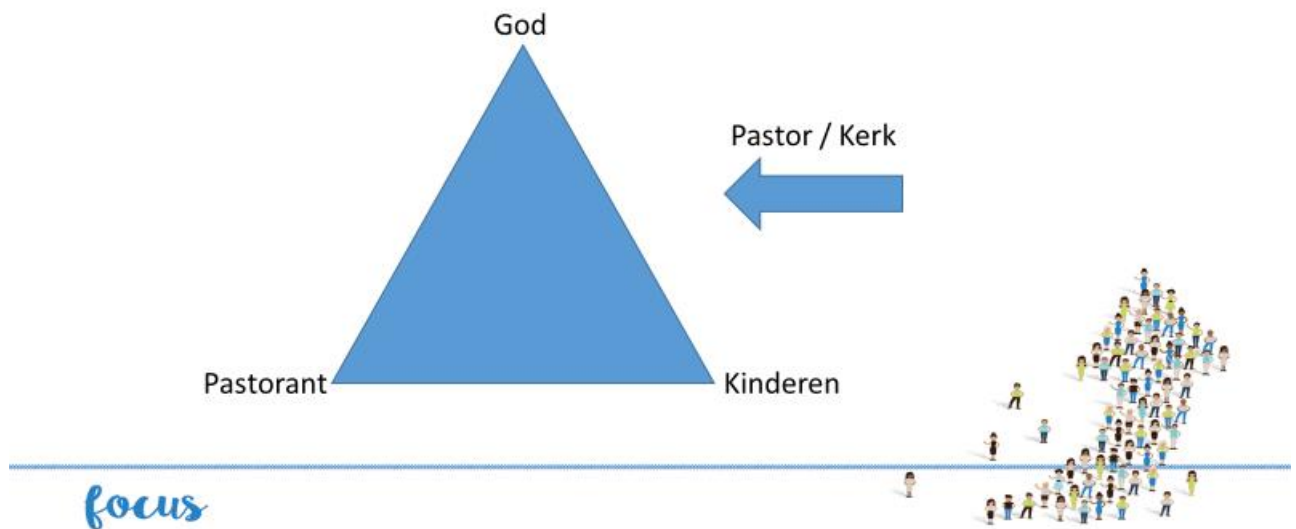

Zowel de twee zonen van Eli (Hofni en Pineas), als Samuël hadden Eli als opvoeder. Toch blijken ze allen andere wegen te gaan. Dit gegeven alleen al, moet ons bewaren voor het (persoonlijk) verwijt: wat heb ik fout gedaan als mijn kinderen andere wegen gaan?

Samuël blijft bij het geloof. Wat het verschil is? In ieder geval tekent de schrijver van het verhaal zijn moeder, Hanna, als een biddende moeder. Grote nadruk ligt in het bijzondere van God, dat Hij zijn volk vast blijft houden ook in een tijd waarin zijn woorden “schaars” zijn geworden. Geloof is een wonder, zoals we nog steeds verwonderd mogen zijn als onze kinderen met God gaan.

Focus wil niet een missionaire beweging zijn die heel activistisch op straat het evangelie aan de man probeert te brengen. De Focus ligt op onze afhankelijkheid van God, op onze verbondenheid met Christus en op hoe wij door Gods Geest aanwezig zijn in onze eigen omgeving: werk, buurt, familie, vrienden... te beginnen bij ons eigen gezin. Onze missionaire taak begint thuis bij het vormen van onze kinderen tot discipelen van Jezus.

Pastorale zorg

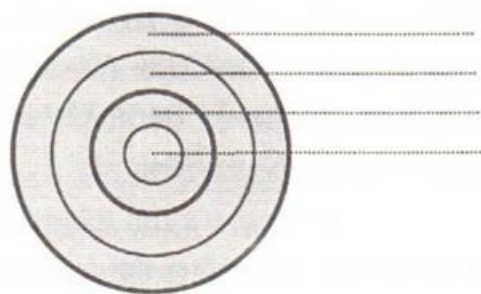

Een gemeentelid die vragen heeft rondom het geloof van zijn kinderen kan dat op drie terreinen hebben:

1. Zichzelf: allerlei hoop en verwachtingen die jezelf hebt projecteer je op je kinderen en daarbij kunnen allerlei gevoelens van trots, teleurstelling, vreugde en verdriet bij je naar boven komen. Ook vragen van zelfverwijt, bijvoorbeeld.
2. Kinderen: elke relatie tussen ouder en kind is verschillend. Soms is er grote openheid om te spreken over allerlei gevoelens, over geloof en levenskeuzes. Soms is er grote spanning. Soms is er verlegenheid en worden deze onderwerpen verzwegen. Maar zowel “boven” als “onder” de tafel wordt er veel met elkaar gecommuniceerd. Ook over geloof.
3. God: ook in de relatie met God kan er van alles gebeuren. Mensen kunnen door tegenslagen groeien in afhankelijkheid. Ook kunnen naar God verwijten of teleurstelling doorklinken. Over de beloften bij de doop bijvoorbeeld.

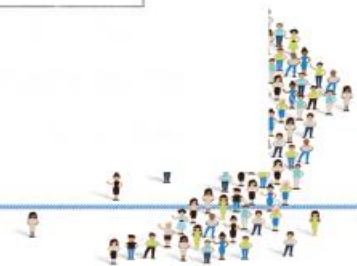
Als pastor/kerk kom je bij iemand binnen en roep je al deze vragen wakker. Soms komen ze er heftig uit. Soms spelen ze onder de oppervlak. Soms klinken ze ook als verwijt naar de kerk: ‘Als jullie je hadden aangepast aan de tijd en kinderen een plek hadden gegeven, dan waren ze nu nog gelovig...’ In alle gevallen is het belangrijk om te luisteren – onbevooroordeeld en zonder in te vullen. Dat laatste kan behoorlijk lastig zijn bij een onderwerp dat veel vaker de revue passeert. Ook dan is elk verhaal uniek!

Luisteren & tot de kern komen

feiten
gevoelens
levensbeschouwing
spiritualiteit

focus

Het model van Jan Smit, *tot de kern komen*, kan helpen om door te vragen – ook in deze gesprekken.

Feiten – het gesprek over de kinderen en welke wegen ze gaan

Gevoelens – het gesprek over alle emoties die daarbij een rol spelen

Levensbeschouwing – het gesprek over hoop en verlangen rond de (geloofs)opvoeding

Spiritualiteit – het gesprek over God, over het gebed voor de kinderen, over de doop

Een pastorale gemeenschap

Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee; wanneer één lichaamsdeel met respect behandeld wordt, delen alle andere in die vreugde. Welnu, u bent het lichaam van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit. (1 Kor. 12: 26,27)

focus

Niet alleen is het belangrijk om één op één pastoraat te verrichten. Juist bij dit soort onderwerpen kan een pastorale gemeenschap een rol spelen: meerdere delen van het lichaam die samen lijden. Kortom: organiseer ook bredere gespreksgroepen rond dit onderwerp.

Pastorale toerusting

En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus. (Ef. 4: 11, 12)

focus

Pastoraat heeft niet alleen te maken met luisteren en zorgen voor de ander. Een pastoraal gesprek mag ook een toerustend element bevatten.

Het verschil? Een luisterend oor lucht op, maar verandert niets aan de situatie. Een toerustend gesprek helpt de pastoraat om anders in de situatie te staan. Hoe kunnen we onze gemeenteleden toerusten om met hun kinderen om te gaan?

7 manieren om Jezus te volgen

1. **Geestelijk groeien**
2. **Goed werk doen**
3. **Genade en liefde doorgeven**
4. **Gewoonten doorbreken**
5. **Gerechtigheid zoeken**
6. **Goed nieuws vertellen**
7. **Gebed**

focus

Binnen Focus gebruiken we de 7 G's, als zeven manieren om Jezus te volgen in je dagelijks leven. Deze zeven punten kunnen helpen om gemeenteleden toe te rusten om met hun kinderen om te gaan:

1. In Galaten 5: 22,23 staat de vrucht van de Geest. Je zou dit gedeelte met ouders kunnen lezen en hen de vraag stellen: welke vrucht zou bij jou verder kunnen groeien in relatie tot je kinderen en hoe kun je dat doen?
2. Vele ouders zoeken een balans in hoe en wat ze voor hun (klein)kinderen kunnen en willen doen. Hierover een spiegelend gesprek voeren kan hen goed doen.
3. Lijkt vanzelfsprekend dat ouders hun kinderen onvoorwaardelijk lief hebben. Toch kunnen relaties ook verharderen. Hoe kan Gods vergevende liefde doorwerken in relatie ouder-kind?
4. Voordat we 'gewoonte doorbreken' bespreken, eerst 'gewoonte vasthouden': in het vasthouden van het ritueel van Bijbel en gebed kan iemand zijn/haar (klein)kinderen al heel veel meegeven. Maar soms moeten gewoontes ook doorbroken worden. Bijvoorbeeld een oudere die al zijn kinderen op zondag ontving en na afloop helemaal op was. In gesprek met de kinderen kwamen ze nu allen op een andere dag in de week. Daardoor was er meer rust en ook meer ruimte voor gesprek en ontmoeting.
5. Bijvoorbeeld een moeder die T-shirts ging verzamelen voor haar dochter die als IC-verpleegkundige werkte. Van de shirts werden mondkapjes gemaakt.
6. Hoe spreken mensen over God, geloof en kerk? "Klagen" ze over de kerk richting hun kinderen, over gebrek aan bezoek en de slechte diensten? Of spreken ze positief?
7. Hoe bidden mensen voor hun kinderen? Hoe concreet maken ze dat? Soms vinden mensen het lastig om alle emoties in het gebed te vertolken. Als pastor mag je mensen ook leren bidden en hen daarin voorgaan.